

Den sidste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 124:

Forslag til folketingsbeslutning om ændrede regler for omkostningstillæg og udgifter ved dobbelt husførelse m.v.

Af Jette Gottlieb (EL) og Søren Kolstrup (EL).

(Fremsat 20/2 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Løvig Simonsen (S):

Man kan jo ikke sige, at der i det foreliggende beslutningsforslag er nogen nye elementer i forhold til de synspunkter, som Enhedslisten gjorde gældende, da vi i 1999 diskuterede og fik vedtaget de nye regler for omkostningstillæg og vederlag.

På det tidspunkt, og sådan er forholdet også i dag, var der et stort flertal for de eksisterende regler. Det skal vi huske på, men vi skal alligevel også se tingene i den sammenhæng, der nu engang er. På daværende tidspunkt havde vi tre forskellige omkostningstillæg, i dag har vi kun ét. Vi reducerede faktisk det højeste omkostningstillæg fra over 90.000 kr. til 45.000 kr., og samtidig blev det sådan, at når man havde dobbelt husførelse og havde en lejlighed i København, skulle man også kunne vise, hvor store regningerne var. Det var det, vi kom frem til dengang.

Jeg ved godt, at der var nogle, der gerne ville gå videre, men det var det, der var mulighed for på daværende tidspunkt, og derfor vil jeg gerne sige til fru Jette Gottlieb: Jeg har megen forståelse for, at man kommer frem med sine synspunkter en gang til, men der er jo ikke noget nyt i dem, og fru Jette Gottlieb ved også udmærket, hvad resultatet bliver.

Men i dag går fru Jette Gottlieb desværre sammen med Dansk Folkeparti i et lidt – undskyld – jeg siger det – farisæisk lys for endnu en gang at sige: Her kan I selv se, hvad vi gerne vil. Ja, men når det kommer til stykket, er det kun enkelte elementer, man ønsker at tage frem, så man kan sige: Ja, her har vi det rene, og det andet kan man så lægge væk.

Jeg vil gerne sige, at de regler, vi har nu, finder jeg er udmærkede. Jeg siger ikke, de ikke skal ændres med tiden, for det skal de, sådan er det altid. Men fakta er, at med de regler, der blev

vedtaget dengang, fandt vi frem til noget, som vi her i Folketinget kunne vedtage med et stort flertal, og som vi også kan stå ved over for befolkningen.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Så vil jeg sige, at jeg vil faktisk meget hellere være tolder end farisæer, og jeg synes faktisk, det er vigtigt, hvis den socialdemokratiske ordfører vil gøre rede for den argumentation, som Socialdemokratiet nu – efter at der er forløbet et stykke tid – vil lægge for dagen for, at reglerne skal være anderledes for folketingsmedlemmer end for folk uden for Folketinget. Det er lige præcis den del af argumentationen, jeg savner en slags belæg for.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo rigtigt, at det ikke er første gang, vi diskuterer det her, og det er også rigtigt, at det blev sagt, at den løsning, et flertal ønskede for godt et års tid siden, var udtryk for en overordnet tankegang om en balance.

Men jeg har to spørgsmål til hr. Ole Løvig Simonsen, og det ene er: Hvad er Socialdemokratiets principielle holdning til det spørgsmål, som rejses her? Det synes jeg i lighed med fru Jette Gottlieb vil være interessant at få belyst, og det bør ordføreren naturligvis komme ind på.

Det andet, jeg synes kunne være spændende at få belyst, er: Hvorfor er det lige præcis sådan, at hvis man som folketingsmedlem mister et urimeligt gode, skal det kompenseres? Jeg går ikke ud fra, at holdningen er sådan, at hvis der er nogle urimeligheder i øvrigt ude i samfundet, hvis f.eks. skatteministeren gør sig til talsmand for at gøre kål på den almindelige skatteborger, skal han samtidig nødvendigvis komme med et forslag, der kompenserer for den mistede urimelighed, vedkommende har haft glæde af i en periode.

(Kort bemærkning).

Ole Løvig Simonsen (S):

Ja, nu er der vel ikke nogen chance for, at fru Jette Gottlieb bliver til en tolder, for en tolder er jo en synder, som så til gengæld omvender sig og bliver vel modtaget, vil jeg bare gerne sige. Men det farisæiske passer meget godt.

Men jeg vil gerne sige to ting i denne forbindelse, både med hensyn til det, hr. Kristian Thulesen Dahl nævnte, og det, fru Jette Gottlieb